

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **M. J.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.10.2016, č.j. MPSV-2016/192444-421/1,

t a k t o :

Věc **se postupuje** k vyřízení věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenu Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 12. 2016, se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, vyplacení podpory v nezaměstnanosti za období od 1. 1. 2015 do 9. 3. 2015 ve výši 31 057 Kč, úhrady „*přímé hmotné škody vzniklé v důsledku právní obrany v délce nárokovaných 270 hodin v sazbě 370 Kč za hodinu, což činí celkem 99 900 Kč*“, úhrady „*nehmotné povahy ve výši 50 % z přímé hmotné škody, tj. 49 950 Kč*“, jakož i úhrady „*kárného penále ve výši 150 000 Kč*“.

[2] Podle § 12 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *Nejvyšší správní soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje v dalších případech stanovených tímto nebo zvláštním zákonem*“.

[3] O takovou věc se však v daném případě nejedná, není tedy v kompetenci Nejvyššího správního soudu se jí zabývat. K rozhodování o správních žalobách jsou zásadně věcně příslušné krajské soudy (§ 7 odst. 1 s. ř. s.).

[4] Podle § 7 odst. 3 s. ř. s., *ve věcech důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody a ve věcech zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele, dávek státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením, příspěvku na péči a dávek pomoci v hmotné nouzi je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje*.

[5] Z obsahu podané správní žaloby (resp. z obecných tvrzení žalobkyně) vyplývá, že spornou je v daném případě otázka týkající se podpory v nezaměstnanosti. V této souvislosti

pak Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení ze dne 13. 3. 2013, č. j. Nad 18/2013 – 43, v němž dospěl k závěru, že „§ 7 odst. 3 s. ř. s. upravuje místní příslušnost správních soudů ve všech věcech zaměstnanosti...“. Místní příslušnost správních soudů „ve věcech zaměstnanosti“ tak pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech upravených zákonem č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, tj. i podporu v nezaměstnanosti. K řízení o této žalobě je tedy ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. dána příslušnost krajského soudu, v jehož obvodu má navrhovatelka bydliště, tudíž Krajského soudu v Brně.

[6] Nejvyšší správní soud proto ve smyslu § 7 odst. 4 s. ř. s. postoupil věc k vyřízení tomuto soudu, který jako soud věcně a místně příslušný je oprávněn posoudit splnění podmínek řízení a činit další úkony v řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu